

קיא

הורה אור השלם

1. סדר כפול יתקן
מפני שיש צורך
החלים צא

ערבי פסחים פרק עשירי פסחים

מסורת הש"ס

(א) [למחרת צ"ל להכניס]
(ב) [וגי הערך דמינה]
(ג) ועי' רשב"ם ב"ב מ"ח:
ד"ה מ"ל לפ"ק, (ג) שנת
ק"י ועי' פ"ט פ"ד ב"ב ק"י:
(ד) ועי' רשב"ם, (ד) [ומלך]
(ה) [ונכבדים א"ל]
(ו) [בכנסת מ:] (ז) כ"ב ט,
(ח) [בכנסת מ:] (ט) כ"ב ט,

האי מאן דמפני אגירא (ו) דדיקלא: אי מיקטל קטיל. אס נקץ האילן נהרג האיש ואס נעקר האילן האיש מת: ה"ג הני מילי היכא דלא מנה כרעיה עילוייה כו': (י) האי מאן דמפני אגירא דדיקלא אהדא ליה רוח פלגא. פלגשין בלע"ז: לרדא. כאכ חזי הרשא: חמשה עולי הוו. שרוח רעה שורה תחתיהם: עולא דכנדא. שם האילן: עולא דפרחא. לץ קרפ"ף בלע"ז: זרדשא. שונבי"ר:
עולא דארבא. ספינה: עולא דערבא. כל אילן דערבא. דקשא סילוייה. עלו: דכי פרמא דכי זרדשא. המצויין

ואזיל רב פפא מימיניה. מדד אלדודי הוה דלמר כפרק הממונה (יומא דף לז.) המהלך לימין רבו הרי זה בור:

תליא כביתא קשי לעניותא. מכאן קשה לרש"י דפירש כפרק קמא דמגיגה (דף ה.) היינו דלמרי אינשי וזי לתליא שפחא לעללא לא שמיח ופי' לתליא לקנות פת לנודך הוסי שמולין כסל ואין דרך לתלותו כסל דהא אמרין הכא דקשי לעניותא ור"ת מפרש שם לתליא כשדוקין אותו לפצוע מולא לוין אבל לקנות תנאה לאכול אינו מולא לוין: 15

האי מאן דמפני אגירא דדיקלא אהדא ליה לדידיה רוח פלגא והאי מאן דמזלי רישיה אגירא דדיקלא אהדא ליה רוח צרדא האי מאן דפסעי אדיקלא אי מיקטל קטיל אי איעקר מיעקר ומיית (ו) ה"ג מנה כרעיה עילוייה אבל מנה כרעיה עילוייה לית לן בה חמשה מולי הוי מולא דדיקלא יחידא מולא דכנדא מולא דפרחא מולא דרדתא (א) איכא דאמרי אף מולא דארבא מולא דערבתא כללא דמילתא כל דנפיש ענפיה קשי מוליה וכל דקשי סילוייה קשי מוליה לבר מכרו משא אע"ג דקשי סילוייה לא קשי מוליה דאמרה לה שידא לברה פירחי נפשך מכרו משא דאיהו הוא דקטיל לאבוק וקטיל לדידיה אמר

בגנות רשפי שמן: נפקא מינה. לכמוז קמיעא בשם אילין כגון אס הווק תמת זי פרמא יתמוז לו קמיעא בשם רוחי: למאי נפקא מינה לגוויי לה. לברוח מפניה לפי שאין לה עינים ואינה רודפתו: גוייה. ברה מפניה: זי אולא נפקא אדיקלא. כשהלכה אחריו נתקלה ונפלה על עיקר האילן: ה"ג קטפה היא ולווח דיקלא. יבש הדקל: בר קשא. שומר העיר: ה"ג סודריה דמר דומס זי לורבא מרבנן: כדקטפו למר לא ידע ליה למימר ברוך. שאינו יודע לברך על הסודר ברוך עומר ישראל: כתשא. כף הקדש: והדר כנדא דכמכא. מתגלגל בתוך כד של כותח: ומשפכה בעולא דחננא. חננא שמיים יהושע זו לשראל את הארץ: דלא חננ גרמירא. שלא גדל אמה: ארכונא. עירון: אדמסנא כרעיה. בעיר שרגלי לחיס ממי הרחילה: תליא כבישא. החולה פתו צאיר בתוך כל אחד: תלא לסילפיה. לסלו ופת בתוכו: גישורא. פירוח: איסרא דמוני. מלאך הממונה לזמן מוונת: נקוד שמייה. לשון נקודו כמו מנקד חזירו לפיכך אינו רואה סיהו פרוחם נשלסם לידרם כרגל: איסרא דעניותא נכל שמייה. (י) ושמה נכנס לבית שהוא רואה שאין נוהגים מנהג נקיות כפת: לברוקסי. כליון עינים: מפחד. ואינו יודע למה: דמסוכר

רב אשי הוינא לרב כהנא דפריש מכולהו מולי בי פרחי רוחי דבי ורדתא שידא דבי אגירי רישיה למאי נפקא מינה לגוויי לה זימנא חדא הוה אזיל צורבא מרבנן לאפנויי לבי פרחי שמע דקא אתא עילוייה וגוי לה כי אולא חבקה לדיקלא צווח דיקלא ופקעה היא (ז) פרחא דבי ורדתא שידה הא ורדתא דסמיכה, למתא לא פחתא משיתין שידה למאי נפקא מינה למיכתב לה קמיעא ייהוה בר קשא דמתא דאזיל וקאי גבי ורדתא דרוה סמך למתא עלו ביה שיתין שידה ואיסתכן אתא להווא מרבנן דלא ידע דרדתא דשיתין שידה היא כתב לה קמיע לחדא שידא שמע דתלו חוננא בגווייה וקא משרו הכי סודריה דמר כי צורבא מרבנן בדיקנא ביה במר דלא ידע ברוך אתא הווא מרבנן דידע דרדתא שיתין שידה הוה כתב לה קמיעא דשיתין שידה שמע דקא אמרו פנו מנייכו מהבא קמב מירי תרי קמבי הוו חד מוקמי מיהרא וחד מבתר מיהרא דמקמי מיהרא קמב מירי שמו ומיחוי בי כדא דכמכא והדר ביה בחשא דבתר מיהרא יקמב ישוד צהרים שמו ומיחוי בי קנא דעיוא והדר ביה כנפיה אבי הוה שקיל ואזיל רב פפא מימיניה ורב הונא בריה דרב יהושע משמאליה חזייה להווא דקא מירי דקא אתי לאפיה דשמאליה אהדרא לרב פפא לשמאליה ולרב הונא בריה דרב יהושע לימיניה אמר ליה רב פפא אנא מאי שנא דלא חשש לי אמר ליה את שעתא קיימת לך מחד בתמוז עד שיתסר ביה ודאי שכחי מכאן ואילך ספק שכחי ספק לא שכחי ומשתכחי בטולי דחצבא דלא חצב גרמידא ובטולי דצפרא ופניא דלא הוי גרמידא ועיקר בטולי דבית הכסא אמר רב יוסף הני תלת מילי היב ארכונא לנהורא (י) מן דסריק רישיה יבש ומן דשתי טיף טיף ומן דסיים מסני אדמייתניה כרעא תלאי בביתא קשי לעניותא כדאמרי אינשי תלא סילתא תלא מווניה ולא אמרן אלא ריפתא אבל בישרא וכוורי לית לן בה אורחיה היא פארי בביתא קשי לעניותא גישורא בביתא קשי לעניותא בלילי שבתות ובלילי רביעית שרו מוזיקין עילוייה איסרא דמווני נקוד שמייה איסרא דעניותא נכל שמייה צעא אפומא דחצבא קשי לעניותא מאן דשתי מיא בצעי קשי לברוקתי דאכיל תחלי ולא משי ידיה מפחד תלתין יומין דמסוכר

המצויין בגנות רשפי שמן: למיכתב קמיעא. בשם אלו כגון אס הווק תמת זי פרחי יתמוז לו קמיעא בשם רוחי: למאי נפקא מינה לגוויי מינה. לברוח מפניה לפי שאין לה עינים ואינה רודפתו: גוייה. ברה מפניה: זי אולא נפקא אדיקלא. כשהלכה אחריו נתקלה ונפלה על עיקר האילן: ה"ג קטפה היא ולווח דיקלא. יבש הדקל: בר קשא. שומר העיר: ה"ג סודריה דמר דומס זי לורבא מרבנן: כדקטפו למר לא ידע ליה למימר ברוך. שאינו יודע לברך על הסודר ברוך עומר ישראל: כתשא. כף הקדש: והדר כנדא דכמכא. מתגלגל בתוך כד של כותח: ומשפכה בעולא דחננא. חננא שמיים יהושע זו לשראל את הארץ: דלא חננ גרמירא. שלא גדל אמה: ארכונא. עירון: אדמסנא כרעיה. בעיר שרגלי לחיס ממי הרחילה: תליא כבישא. החולה פתו צאיר בתוך כל אחד: תלא לסילפיה. לסלו ופת בתוכו: גישורא. פירוח: איסרא דמוני. מלאך הממונה לזמן מוונת: נקוד שמייה. לשון נקודו כמו מנקד חזירו לפיכך אינו רואה סיהו פרוחם נשלסם לידרם כרגל: איסרא דעניותא נכל שמייה. (י) ושמה נכנס לבית שהוא רואה שאין נוהגים מנהג נקיות כפת: לברוקסי. כליון עינים: מפחד. ואינו יודע למה: דמסוכר

רשב"ם

דמפני אגירא דדיקלא. דקל קלון: רוח פלגא. מורשין בלע"ז: לרדא. כאכ חזי הרשא: אי מקטל קטיל. אס נקץ האילן נהרג האיש ואס נעקר האילן האיש מת: ה"ג הני מילי היכא דלא מנה כרעיה עילוייה: חמשה עולי הוו. שרוח רעה שורה תחתיהם: עולא דכנדא. שם אילן: עולא דפרחא. לץ: זרדשא. שונבי"ר: עולא דארבא. ספינה: עולא דערבא. כל אילן דערבא. דקשא סילוייה. עלו: דכי פרמא דכי זרדשא. המצויין שדים דכי פרמא שמן רוחי ולקמן מפרש למאי נפקא מינה: דכי זרדשא שדי. שמן: דכי איגרי.

המצויין בגנות רשפי שמן: למיכתב קמיעא. בשם אלו כגון אס הווק תמת זי פרחי יתמוז לו קמיעא בשם רוחי: למאי נפקא מינה לגוויי מינה. לברוח מפניה לפי שאין לה עינים ואינה רודפתו: גוייה. ברה מפניה: זי אולא נפקא אדיקלא. כשהלכה אחריו נתקלה ונפלה על עיקר האילן: ה"ג קטפה היא ולווח דיקלא. יבש הדקל: בר קשא. שומר העיר: ה"ג סודריה דמר דומס זי לורבא מרבנן: כדקטפו למר לא ידע ליה למימר ברוך. שאינו יודע לברך על הסודר ברוך עומר ישראל: כתשא. כף הקדש: והדר כנדא דכמכא. מתגלגל בתוך כד של כותח: ומשפכה בעולא דחננא. חננא שמיים יהושע זו לשראל את הארץ: דלא חננ גרמירא. שלא גדל אמה: ארכונא. עירון: אדמסנא כרעיה. בעיר שרגלי לחיס ממי הרחילה: תליא כבישא. החולה פתו צאיר בתוך כל אחד: תלא לסילפיה. לסלו ופת בתוכו: גישורא. פירוח: איסרא דמוני. מלאך הממונה לזמן מוונת: נקוד שמייה. לשון נקודו כמו מנקד חזירו לפיכך אינו רואה סיהו פרוחם נשלסם לידרם כרגל: איסרא דעניותא נכל שמייה. (י) ושמה נכנס לבית שהוא רואה שאין נוהגים מנהג נקיות כפת: לברוקסי. כליון עינים: מפחד. ואינו יודע למה: דמסוכר

הגהות הב"ח

(א) גבי וימית דרבי"מ
דלא: (ב) שם מאן
דפרק וי' ומאן דרבי
דמי וי' ומאן דרבי
מפני אדמסנא כרעיה:
(ג) רש"י ד"ה ה"א מאן
וי' דדיקלא דקל (קלף)
(ד) קצרון הסיו: (ה) ד"ה
ה"א מאן ד"ה גרמ"ל
קמ"ס ד"ה א' מיקטל:
(ו) ד"ה א"ל דמסנא
נכל שמייה נכנס לבית
שראדא ל"ל ותיבת שפחא
נמחק: (ז) רשב"ם ד"ה
א"ל ד"ה וי' לנודך ואינו
נכנס בבית וי' מנהג
בדיון נפח:

הגהות הגר"א

[א] גבי עולא דרדתא
עולא דרדתא ד"ה כ"י
עולא דלחנא כללא
ל"ל: (ב) וימית מייבש מ"ס
בכנסת גרמירא ותיבת מ"ס
מכנסת החלוא: [ב] שם
פרחא. נמחק:

לעני רש"י

פלגשין [פלישין].
שיחוק.
קרפ"ף [קפריין].
שית-צ"ל.
שונבי"ר [שונביין].
חזיר ואלין].
מורשין [פלישין].
שיחוק.
שונבי"ר. [שונביין].
חזירי ואלין].

מוסף רש"י

זרדשא. אילן ששמו
זרדשא. סל"י"ר בלע"ז
[שפוחין ע"ג]. בר קשא.
ממונה למלך ושנת
ק"י: א"ל: משל הדין
(רשב"ם ב"ב ק"י). כנדא.
פירו' אולין [ומלך ק"ה].
ע"ל ועי' (מ"א) ש"ל
דעניותא. נכל שמייה.
ונכל ק"י ל"ה וליבס מקום
מילוס ושנת מ"ב.

רבינו חננאל

דמי תלת מילי דביי שרבנא
בנהורא. מאן דסריק יבש.
ומאן דשתי טיף. ומאן
דסאים ססאניה. די
רשיבתא כרעיה תלא
לחמא. קשי לעניותא.
דאביל תחלי ולא משי ידיה
מפחד לתלתין יומין.